

Dosarul nr. 2ra-496/22
2-20129371-01-2ra-08042022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: E. Galușceac
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: M. Guzun, A. Malii, I. Dutca

ÎNCHEIERE

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vichentie Cobzaru împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea actului și a facturii, cu eliberarea altei facturi,

împotriva deciziei din 1 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 6 octombrie 2020, Vichentie Cobzaru, fiind reprezentat de avocatul Gheorghe Avornic, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău”, solicitând anularea deciziei nr.14/16 din 11 august 2020. (f.d.3-7)

La 20 noiembrie 2020, reprezentantul reclamantului a depus cerere de concretizare, solicitând anularea ca fiind ilegal și abuziv, emis contrar procedurii, a actului de demontare a contorului nr.501985 din 19 iunie 2020, întocmit de către angajatul SA „Apă-Canal Chișinău”, Lepadatu A., cu indicarea indicilor falși ai contorului, anularea ca ilegală a facturii SP nr.1 1583040 din 8 iulie 2020, cu perioada de facturare 26 mai 2020 - 19 iunie 2020, pentru serviciul de apă și canalizare la adresa mun. Chișinău, str. Profesor Ion Dumeniuc 35, cont nr.501985, cu eliberarea altei facturi, cu indicarea consumului real pentru plată, conform actelor normative. (f.d.34-38)

La în cadrul ședinței de judecată din 2 martie 2021, reprezentantul reclamantului a depus cerere de completare a temeiurilor acțiunii. (f.d.-6766)

În motivarea acțiunii, a indicat că la 19 iunie 2020, fără a fi informat din timp, a fost apelat la telefonul mobil, de către un reprezentant al companiei pârâte, care a întrebat dacă poate să efectueze demontarea contorului pentru verificare metrologică și să instaleze alt contor.

La acel moment nu se afla la domiciliu, fapt comunicat reprezentantului, însă, ultimul a insistat ca cineva să-i permită accesul, în lipsa sa.

Astfel, reprezentantului SA „Apă-Canal Chișinău” i s-a permis accesul de către sora medicală, care la fel nu a asistat la citirea datelor de pe contor și la acțiunile care au urmat.

A menționat că reprezentantul operatorului nu a întocmit la fața locului un act de demontare a contorului, în două exemplare, nu a prezentat actul spre contrasemnare către consumator, și nu l-a completat, în prezența consumatorului.

Conform anexei nr.4 la Regulament, actul de demontare a contorului trebuie să cuprindă, printre altele indicațiile contorului, și numele, prenumele, semnătura consumatorului sau a reprezentantului, însă, contrar prevederilor normative, contorul a fost demontat, în lipsa sa, sau a asistentei medicale căreia nici nu i-au arătat indicațiile contorului, astfel fiind încălcate grav drepturile sale de consumator, prevăzute de legislație și de contractul de prestare servicii, ceea ce duce la nulitatea respectivului act de demontare a contorului.

De asemenea, a menționat că nu i s-a adus la cunoștință actul de demontare a contorului, decât ca urmare a cererii sale ulterioare, când a fost expediat prin poștă, anexat la răspunsul pârâtei din 4 august 2020.

Nici înainte de demontare, nici după demontare, în ograda sa contorul n-a fost fotografiat, ulterior, ca răspuns la somațiile sale, a recepționat careva fotografii/ poze ale contorului, din care se vede o cifră enormă, exagerată, ireală pentru un consumator, care în mediu consuma lunar aproximativ 30 m³ de apă – 4 805 m³, iar poza contorului cu indiciile respective, nu a avut loc la domiciliul său și a fost făcută în altă parte, în lipsa sa.

După instalarea contorului nou, consumul lunar la locul de consum este aproximativ același, ca și până în luna mai 2020, ceea ce demonstrează încă o dată, că în privința contorului de apă potabilă nr. 04760220 dm-15 mm „Sigma DBRF”, au fost efectuate manipulări, iar dacă reprezentantul furnizorului nu a depistat o fraudă la locul de consum, atunci nu este clară necesitatea de a fotografia contorul, de ce contorul n-a fost fotografiat în fântână, înainte de a fi demontat, pentru a da credibilitate acțiunilor reprezentanților companiei pârâte, din ce motiv nu s-a întocmit actul de demontare a contorului la fața locului, cu prezentarea acestuia pentru semnare persoanei, care le-a permis accesul, și cu demonstrarea indicilor contorului imediat după demontare.

Prin urmare, consideră drept ilegală și necesar de a fi anulată factura SP nr.1 1583040 din 8 iulie 2020, cu perioada de facturare 26 mai 2020 - 19 iunie 2020, pentru serviciul de apă și canalizare la adresa mun. Chișinău, str. Profesor Ion Dumeniuc, 35, cont nr.501985, deoarece a fost eliberată în baza unor indici ireali a contorului, stabiliți în mod abuziv, în baza conținutului unui act de demontare a contorului care este nul, întocmit cu grave încălcări ale legislației și actelor normative.

A menționat că după recepționarea răspunsului la scrisoarea nr.1200/8758 din 4 august 2020, prin care formal s-a respins cererea f/n din 17 iulie 2020 cu privire la verificarea datelor consumului de apă în baza contractului nr.501985, considerând imposibil consumul unei cantități de apă mai mare de 3 000 m³, într-o perioadă atât de scurtă de timp, ținând cont de faptul că, careva scurgeri de apă nu au avut loc.

Consideră că actul contestat, a fost emis cu încălcarea prevederilor legislației și urmează a fi anulat de către instanța de judecată.

Compania pârâtă a făcut abuz, prin modificarea datelor contorului schimbat în lipsa sa, accesul pe teritoriul casei private de locuit fiind permis de către asistenta medicală, însă ultimei nu i-au fost arătate datele contorului, nu i s-a propus să semneze actul de demontare a contorului, nu i s-a prezentat la demontarea acestuia, astfel încălcându-se grav drepturile reclamantului în calitate de consumator, prevăzute în contractul de prestare servicii.

SA „Apă-Canal Chișinău” dispune de tot istoricul aprovizionării cu apă potabilă, unde datele contorului le iau colaboratorii instituției pe care o reprezintă, și pe parcursul a 15 ani de zile, nu au fost depistate careva abateri de la clauzele contractuale și ale legislației în vigoare.

A susținut că reclamantul nu a încălcat prevederile contractuale cu privire la plata serviciilor oferite, iar afirmația, că volumul de apă și de canalizare expus spre plată pentru perioada 8 mai 2020 – 19 iunie 2020 a fost calculat în baza indicilor contorului de apă potabilă nr.04760220 dn-15mm „Sisma DBRF” nu corespunde realității, fiind modificată ulterior cifra 1 cu cifra 4, astfel fiind incluși în plus 3055 m³ de apă, iar poza contorului cu indicii respectivi, nu a fost făcută la domiciliul reclamantului, și în lipsa ultimului, ceea ce este o încălcare gravă a legislației.

A relatat că utilizarea unei asemenea cantități de apă potabilă pe parcursul unei luni de zile de către o familie alcătuită din 3 persoane, fizic nu poate avea loc.

A mai menționat că la ultima vizită a reprezentantului companiei pârâte pentru fixarea datelor contorului, a fost informat că în curând expiră verificarea metrologică a acestuia, și urmează a fi ridicat și transmis la verificare.

Totodată, la ultima verificare la data de 26 mai 2020, s-a constatat că starea conductei era funcțională, contorul indicând cifra de 1 750 m³ consum de apă potabilă. Careva devieri sau anormalități la conducta de apă nu s-a constatat.

Prin hotărârea din 3 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Cobzaru Vichentie împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea actului de demontare a contorului și facturii, ca fiind întemeiată.

S-a anulat Actul de demontare a contorului nr. 501985 din 19 iunie 2020 și factura SP nr.11583040 din 8 iulie 2020, cu perioada de facturare 26 mai 2020 – 19 iunie 2020, pentru serviciul de apă și canalizare, emisă de SA „Apă-Canal Chișinău”.

În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 4 iunie 2021, SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei și emiterea unei hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 1 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” și s-a menținut hotărârea din 3 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a conchis că acțiunea este întemeiată, or, la caz s-a stabilit cu certitudine că actul de demontare nr. 501985 din 19 iunie 2020, a fost întocmit contrar prevederilor Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr.355/2019 din 27 septembrie 2019, în lipsa consumatorului sau a reprezentatului consumatorului.

Astfel, instanța a reținut că la 19 iunie 2020, în baza fișei de lucru nr.517 de către reprezentanții SA „Apă Canal Chișinău”, a fost demontat contorul de apă cu dm 15 mm nr.04760220 tip „Sisma DBR” de la locul de consum din str. Ion Duminiuc, 35, mun. Chișinău, pentru verificarea metrologică periodică a contorului cu indicațiile 04805 m³, în lipsa consumatorului Vichentie Cobzaru.

De asemenea, Colegiul instanței de apel a reținut că soluția primei instanțe este corectă și în partea ce ține de cerința cu privire la anularea facturii SP nr. 11583040 din 8 iulie 2020, emisă pentru perioada de facturare 26 mai 2020 - 19 iulie 2020, pentru serviciul de apă și canalizare, emisă de SA „Apă Canal Chișinău”, or aceasta a fost emisă în baza indicilor contorului stabiliți prin actul de demontare nr.501985 din 19 iunie 2020.

În acest context Colegiul a menționat că potrivit răspunsului Institutului Național de Metrologie nr.10-2/145 din 21 mai 2021, referitor la volumul maxim de apă care se poate scurge prin contorul de apă de tip „Sisma DBRF” conectat la o rețea de alimentare cu apă cu diametrul de 20 mm, pe parcursul unei ore prin conducta cu diametrul de 20 mm și contorul în cauză, va curge între 1,5 – 1,6956 m³/h, respectiv pe parcursul unei zile - circa 36 - 40 m³, la locul amplasării contorului la momentul verificării, careva scurgeri de nefiind depistate.

Referitor la capătul de acțiune privind obligarea SA „Apă Canal Chișinău” de a elibera o altă factură, cu indicarea consumului real pentru plată, Colegiul a reținut că, conform art. 26 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr.303 din 13 decembrie 2013, în cazul în care contorul a fost demontat pentru verificare metrologică sau pentru reparație, consumul de apă se va calcula conform volumului mediu al ultimelor 3 luni înregistrat până la verificare sau deteriorare, acțiuni ce urmează a fi de fapt efectuate de către reprezentanții pârâtului în urma anulării facturii de plată contestate.

La 25 martie 2022, SA „Apă Canal Chișinău” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, reprezentantul companiei recurente a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor art. 432 alin. (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă.

Consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, nu au stabilit faptul că obligațiile și răspunderea părților rezultă din Contractul privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate nr.501985 din 3 august 2004 încheiat de SA „Apă-Canal Chișinău” cu Vichentie Cobzaru.

La fel, consideră că instanțele au neglijat și au omis să ia în considerare toate probele pertinente și incontestabile, administrate de către intimat și prezentate la dosar.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată companiei recurente, prin intermediul poștei electronice, la 25 februarie 2022 (f.d.155).

Din acest motiv, Colegiul consideră că recursul depus la 25 martie 2022, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului cererea de recurs la 8 aprilie 2022, informându-l despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, referința nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.

230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat SA „Apă-Canal Chișinău” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh